

Passió amb música

El drama espiritual de Joana d'Arc filmat l'any 1928 per Carl Theodor Dreyer omplirà avui l'església de Torroella de Montgrí, amb la Berg Chamber Orchestra

L'església de Sant Genís de Torroella de Montgrí es convertirà avui en una improvisada sala de cinema per acollir La passió de Joana d'Arc, de Carl Theodor Dreyer (22 h). La pel·lícula, rodada l'any 1928, parteix de les actes del procés realitzat contra la donzella d'Orleans que van culminar amb la seva mort a la foguera. La projecció a Torroella estarà acompanyada d'una banda sonora composta pel compositor lituà Bronius Kutavicius, que entre la seva obra musical té algunes composicions realitzades a partir d'imatges del cineasta d'origen lituà Jonas Mekas. La partitura serà executada per la Berg Chamber Orchestra, una formació de cambra especialitzada en l'acompanyament de clàssics del cinema mut. La formació estarà dirigida per Peter Vrábel.

La passió de Joana d'Arc està considerada com un veritable punt i a part dins la història del cinema per la força amb què és capaç de transmetre el sofriment a la pantalla i per la manera com a partir dels primers plans, sense paraules, crea un retrat d'una ànima humana que es debat entre la fe i el sofriment. Joana d'Arc va ser canonitzada a França, l'any 1920, i no va trigar a convertir-se en un símbol del nacionalisme francès. El cineasta danès Carl Th. Dreyer va decidir capgirar el fervor nacionalista que acompanyava el mite de la jove adolescent que es va enfrontar a les tropes angleses. El procés d'investigació de Dreyer es va centrar en la recerca de les actes del procés. Dreyer va retratar alguns fets clau: la condició de dona presonera en un món envoltat d'homes, el debat interior que va viure per culpa de la seva fixació amb la fe i la manera com va assumir el sofriment humà fins a arribar a la seva mort a la foguera. No volia realitzar una pel·lícula de reconstrucció històrica, ni una hagiografia de la santa, sinó més aviat explicar la història d'un drama humà marcat per la intolerància. La radicalitat dels seus plantejaments van sorprendre perquè tenint en compte que es tractava d'una pel·lícula muda havia de poder retransmetre el diàleg que va acompanyar el judici, les diferents acusacions, i donar força al drama minimalista del sofriment. La primera opció que va prendre Dreyer va ser la utilització de l'actriu Maria Renée Falconetti, que va actuar sense maquillatge. La segona opció va ser construir tot el discurs a partir de la intensificació dels primers plans amb l'objectiu de retratar una ànima humana a partir de la fixació constant en el rostre. La pel·lícula no va agradar a determinats sectors religiosos que varen trobar-hi a faltar símbols cristians i va ser perseguida pels sectors de l'ultradreta francesa. Durant molts anys, en les còpies que en circulaven s'alternaven els intertítols amb imatges de vitralls de catedrals gòtiques, i en la banda sonora l'Adagio d'Albinoni puntuava els moments forts del drama. L'any 1981, la filmoteca danesa en va restaurar la còpia original i es van començar a realitzar altres partitures musicals, com la que podem escoltar a Torroella, escrita pel compositor lituà Bronius Kutavicius. La première del concert va tenir lloc a l'església de Sant Jordi de Praga, el 31 de març passat.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 16-08-2011 Pàgina 34

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/443516-passio-amb-musica.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss